

# ילדים והורים

והיולדת נמצאת עם דולה מנוסה. הוא נכנס לחדר רק כשהוא שומע שהיא מוכנה לקראת הלידה, ועד אז לא מפריע לה.

"התפיסה שלנו היום בענייני לידה היא התערבותית, ומשותפת גם לרופאים וגם למטפלים מהתחום הטבעי. גם מיילדת או דולה שישלחו אשה ללכת שני ק"מ או לעלות ולדרת במדרגות כדי לרדו לידה, בעצם מתערבות בלידה. ההיכרות של אודנט עם הפן הפיזיולוגי וגם עם הפן הרגשי-התנהגותי של האשה עמוקה כל כך שהתוצאה היא הפחתה ניכרת בהתערבויות בלידה, כולל ההתערבויות הטבעיות, שגם הן עלולות להכניס את האשה לסטרום שלא מאפשר לה להפריש הורמוני לידה. מהעבודה בשטח ראיתי עד כמה זה נכון - ככל שאת משחררת יותר ונמנעת מלחץ כך התהליך קורה מעצמו".

**אז מה באמת אשה צריכה כדי ללדת?**  
"על פי אודנט אם ילד אותה בצורה הנכונה וייתנו לה את הפרטיות שלה, היא לא הצטרך התערבות כי הגוף שלה ייצר את האנדרופינים בעצמו. כיום נשים לפעמים לא מצליחות לייצר מספיק אוקסיטוצין, הורמון הצירים, כי יש יותר מדי הפרעות בתהליך. אם היינו מרפאים קצת, רוב הנשים לא היו זקוקות להתערבות בלידה. להתערבות הזאת עלולות להיות השלכות לטווח ארוך על המין



צילום: אימג'בנק / Getty Images

תחושה עילאית של שחרור. "הכל בגלל האהבה"

## הלידה משחררת

מישל אודנט, מהדוברים הראשיים בזכות הלידה הטבעית בשנים האחרונות, יבקר הודש בארץ // חמוטל ליון

האנושי, כי אם רוב הנשים לא מגיעות להפרשת הורמונים המיטבית בזמן הלידה, הן עלולות גם לא להצליח להיקשר לתינוקות שלהן. אם הנשים לא היו מקבלות בזמן הלידה פיטוצין, שהוא הורמון סינתטי שמחקה את הורמון האוקסיטוצין אבל ההשפעות שלו לא עוברות את מחסום הרם-מות, המוח שלהן היה רווי בהורמונים שמסייעים להיקשר לתינוק. זה לא אומר שלנשים שמקבלות פיטוצין יהיה קשה יותר להיקשר לתינוקות שלהן, אלא רק שזה עלול לקרות".

**ועד כמה זה באמת קורה?**  
"מהניסיון שלי נדמה שלאמהות שמסיימות את הלידה כשהן רוויות בהורמונים טבעיים יש התחלה פשוטה יותר. כמחקר שנערך על כבשים ואפידורל התברר שכל הכבשים שקיבלו אפידורל רדו את הוולדות שלהן כי הן בכלל לא ידעו שהם שלהן. אנחנו, תורה לאל, יצורים תבוניים, לא כבשים. אנחנו יודעות לשלדנו, אבל לפעמים משהו שאמור לתמוך בתהליך לא תומך בו. זה חומר למחשבה. לא מדובר פה רק על

הוא גם מרבר על לידה אורגומית, נכון?  
"הוא לא טבע את המונח הזה, אבל בנוגע לעניין עצמו אני רוצה לומר שבי"8 שנותי כדולה לא ראיתי אישה שמגיעה לאורגומה מינית בזמן הלידה. שמעתי נשים מרברות על תחושה עילאית של שחרור, וזה קורה רק כשהאשה יולדת בביטחון מלא. כלי נוכחות אנשים שהיא צריכה להתגונן מהם, וכך הגוף שלה יכול לשחרר את ההורמונים הנחוצים".

**עם האנשים האלה, לטענתו של אודנט, נמנים גם בני הזוג הנכרים, נכון?**

"לרבריו הרבה נכרים נמצאים במצב אדרגליני כמהלך החיים בכלל, ובלידה בפרט. אדרגלין הוא הורמון הישרדותי שמופרש בעיקר במצבי סטרום. מישל טבע מונח שנקרא 'הירבקות של אדרגלין'. כלומר כשיש מישוה עם אדרגלין בחדר, האדרגלין יכול לעבור לאשה, לכן לא כל הנכרים צייכים להימצא בלידה. כשהוא מיילד הוא יושב עם הגבר, האב, במקום אחר,

מה השינוי הגדול שאודנט הביא איתו לתחום המיילדות?  
"מישל לא מרבר רק על לידה ומיילדות. התפיסה שלו הוליסטית - הוא מרבר על האדם ככלל, האדם והחברה. על כך שהשתלטות של האדם על תהליך הלידה היא עוד השתלטות על תהליכי הטבע, ויש לזה מחיר. הוא יוצר חיבור יוצא דופן בין

### "ההשתלטות של האדם על תהליך הלידה היא עוד השתלטות על תהליכי הטבע"

המדע והמחקר ובין האשה והצרכים הפנימיים שלה. הוא אמנם מרבר כשפה שיכולה להישמע רומנטית מאוד, אבל לכל מה שהוא אומר יש אסמכתה מדעית. כשהוא טוען, למשל, שאשה צריכה ללדת בסביבה חשוכה, זה מנובך במחקר שהוכיח שבסביבה חשוכה האשה מפרישה יותר הורמוני לידה ופחות הורמוני סטרום, וזה מקדם את הלידה".

השאלה "איך ללדת", שברורות הקורמים עוד היתה מעוררת לגלגל ותמיהה, היא עניין שמעסיק לא מעט נשים לקראת הלידה. אם לפני 20 ו-30 שנה נדרשת פשוט להיכנס לחדר הלידה ולמלא אחר הוראות הרופא, כיום יש לנשים היולדות גמישות רבה יותר בבחירת המקום, סוג הלידה וסוג התמיכה הרצוי להן במהלכה. השינוי בתפיסה המקובלת בנושא לא התרחש מעצמו. אחד המובילים הראשיים שלו, ר"ר מישל אודנט, יתארת החדש בישראל ככנס העוסק בנושאי חיריון ולידה ומיועד לאנשי מקצוע. אודנט, גינקולוגי-חוקר בעל שם עולמי, ידוע כמי שהכניס לבתי החולים את חדר הלידה רומי החדרים הביתיים ואת הלידות כברכות לידה, וכיום הוא אחד המרצים המבוקשים בעולם בתחום המיילדות. גם היום, כגיל 80, הוא עדיין מיילד נשים בלידות בית. שוחחנו עם גילה רונאל, המנהלת המקצועית של דיאדה, הרישת המארגנת את הכנס, ומעריצה, על האיש ועל פועלו.

ילדים והורים

דומנטיקה, אלא על מחקרים רציניים שאומרים שאם אנחנו רוצים להגיע אל רף המיצוי הפיזיולוגי והרגשי שלנו אנחנו צריכים להתערב פחות. היופי הגדול בחברה שלנו הוא שכיום יש לנשים אפשרות בחירה. בעבר נשים פשוט הגיעו לחדר הלידה וילדו כמו שאמרו להן. היום האשה יכולה לבחור. אם היא רוצה לידה טבעית, למיילדת ולרופא שלה יכולה להיות ביקורת, אבל בסופו של דבר סביר מאוד להניח שזה מה שיקרה. זה מרחק שנת אור ממה שהיה לפני עשר שנים."

בטח יהיו אנשים שיקראו את זה ויגידו "מי אלה הקוקואים האלה ולמה הם רוצים שלנשים יכאב בזמן הלידה?"

"אני חושבת שצריך לדעת איך להציג את זה. כשאני מדעה בפני אנשים אני מציגה את העניין כמשהו מאוד פיזיולוגי. אני לא אומרת לכו תגיעו לאורגזמה בלידה, אלא - יש לכם מספיק דוגמאות מהחיים שלכם שמוכיחות שיש דברים שאתם יכולים לעשות בזמן שמפריעים לכם, ויש דברים שאהם לא יכולים לעשות בזמן שמפריעים לכם. כולנו התנסו בהשפעות הורמונליות בחיים. אלה לא המצאות. פשוט צריך להסתכל על התנהגויות אנושיות פשוטות".  
לקראת הכנס מסיימים כדיאדה את תרגום ספרו של אודנט, שייקרא

בעברית "האהבה בראי המרע". מדובר בספר כפורמט דיגיטלי שיחולק בכנס לכל דורש.

**"הכל בגלל האהבה"**  
ראשון 8:30-17:00,  
אולם וואהל - רמת אילן  
(ליד אוניברסיטת בר אילן)



ד"ר מישל אודנט

